

วารสารเพลงดนตรี MUSIC JOURNAL

ISSN 0858-9038
Volume 25 No. 1
September 2019

THAILAND
PHILHARMONIC
ORCHESTRA
#thailandphil
PRINCESAHIDONHALL
princemahall

THE

Volume 25 No. 1
September 2019

สวัสดีผู้อ่านทุกท่าน
เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้จัดเทศกาลการประพันธ์ดนตรีคลาสสิกร่วมสมัยนานาชาติแห่งประเทศไทย หรือ Thailand International Composition Festival (TICF) ซึ่งปีนี้เป็นปีที่ ๑๕ แล้ว โดยในแต่ละปีจะเชิญนักประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงจากประเทศต่าง ๆ มาให้ความรู้และจัดแสดงงานทางดนตรี ผู้อ่านที่พลาดการเข้าร่วมเทศกาล TICF ในปีนี้ พลิกไปอ่านรายละเอียดได้ในเรื่องจากปก

บทความด้านดนตรีบำบัดฉบับนี้ นำเสนอเรื่องราวประสบการณ์ ในการให้บริการดนตรีบำบัดกับผู้ติดสารเสพติดที่สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี โดยกิจกรรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาดนตรีบำบัดสำหรับ

ผู้ป่วยจิตเวช (Music therapy in the Psychiatric setting) ในหลักสูตรปริญญาโท ด้านดนตรีบำบัดที่วิทยาลัย

สำหรับผู้อ่านที่สนใจในด้านการเรียนการสอนดนตรี สามารถพลิกไปอ่านบทความ Teacher Talk เป็นการสัมภาษณ์อาจารย์สอนดนตรีในแง่มุมของการสอน ทั้งในด้านการแสดง การซ้อม ด้านจิตใจ การเลือกบทเพลง รวมไปถึงการฝึกฝนเทคนิคต่าง ๆ ซึ่งบทความได้สัมภาษณ์ ดร.วรรณภา ญาณวุฒิ อาจารย์สอนเครื่องกระทบ (percussion) ที่วิทยาลัย

ปิดท้ายด้วยบทวิวการแสดงของวง TPO ในรอบเดือนที่ผ่านมา และบทความสาระความรู้ด้านดนตรีต่าง ๆ จากนักเขียนประจำ เช่นเคย

ดวงฤทัย โพทะรัตน์ศิริ

เจ้าของ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการ

ดวงฤทัย โพทะรัตน์ศิริ

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นิธินา ชัยชิด

ที่ปรึกษาของบรรณาธิการ

สนอง คลังพระศรี
Kyle Fyr

ฝ่ายภาพ

คณินิจ ทองใบอ่อน

ฝ่ายศิลป์

จรรย ะการดี
นรเศรษฐ์ รังทอง

พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม

ธัญญววรรณ รัตนภาพ

เว็บมาสเตอร์

ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

ฝ่ายสมาชิก

สุพรรณษา ม้าห้วย

สำนักงาน

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(วารสารเพลงดนตรี)
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ตอ ๓๑๑๓
โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐
musicmjournal@gmail.com

พิมพ์ที่

หิณหยางการพิมพ์
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๐๓ ๘๖๓๖
๐ ๒๔๔๓ ๖๗๐๗

จัดจำหน่าย

ร้านคำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ตอ ๒๕๐๔, ๒๕๐๕

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ตีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

Dean's Vision

04

ดนตรีสร้างสุข สรรค์สร้างสังคม
ณรงค์ ปรางค์เจริญ
(Narong Prangcharoen)

Cover Story

08

เทศกาลการประพันธ์
ดนตรีคลาสสิกร่วมสมัย
นานาชาติแห่งประเทศไทย
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒
ปวัฒน์ชัย สุวรรณคังคะ
(Pawatchai Suwankangka)

Musicology

14

6 Music Prodigy
พรสวรรค์ที่มี ไม่ใช่สิ่งถาวร
(ตอนที่ ๒)
กฤตยา เชื้อมวราศาสตร์
(Krittaya Chuamwarasart)

Getting Ready 18

Pedagogy Tools for
Applied Music Teachers:
Next Man Up
Joseph Bowman
(โจเซฟ โบว์แมน)

Music Entertainment 20

“เรื่องเล่าเบาสมองสนองปัญญา”
เพลงไทยสากลอิงทำนอง
เพลงต่างชาติ (ตอนที่ ๖)
กิตติ ศรีเปารยะ
(Kitti Sripaurya)

Thai and Oriental Music 32

ครูสมาน กันเกตุ
แถววงชาวบ้าน จังหวัดราชบุรี
ธัญยาภรณ์ โพธิกาวิณ
(Dhanyaporn Phothikawin)

36

ปรากฏการณ์ดนตรีพื้นบ้าน
ในเพลง “Chip ‘n’ Dale”
ของ Walt Disney
นริศรา ศักดิ์ปัญญาโชติ
(Narisara Sakpunjachot)
ตันตระกุล แก้วหย่อง
(Tontrakul Kaewyong)

Voice Performance 40

Passion
Haruna Tsuchiya
(ฮารุนะ ซึชิยะ)

Performance Studies 44

Beijing International
Horn Festival 2019
Daren Robbins
(ดาเรน รอบบินส์)

Music Technology 46

Convolution Reverb and
Impulse Responses
Michael David Brice
(ไมเคิล เดวิด ไบรซ์)

Music Therapy 50

ประสบการณ์การให้บริการ
ดนตรีบำบัดสำหรับผู้ป่วย
กลุ่มติดสารเสพติด ในสถาบัน
บำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยา
เสพติดแห่งชาติดบมราชชนนี
ธีรดา รุปสุวรรณ
(Teeda Rupsuwan)
ปวันรัตน์ ต๋อวงศ์
(Pawanrat Towong)

Interview 56

Teacher Talk Featuring
Wannapha Yannavut
Tanupol Chomsamut
(ทनुพน ชมสมุทร)

Review 60

เมื่อพิศหวังจาก
Martha Argerich
แฉมาพบสวรรค์จาก Eric Lu
ธีรนัย จิระศิริกุล
(Teeranai Jirasirikul)

ดนตรีสร้างสุข สรรค์สร้างสังคม

เรื่อง:
ณรงค์ ปรางค์เจริญ (Narong Prangcharoen)
คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เดือนสิงหาคมเป็นอีกหนึ่งเดือน
ที่สำคัญของคนไทยทั้งชาติ
เนื่องจากมีวันสำคัญของประเทศไทย
ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ซึ่งเป็นวัน
คล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระ
นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง และ
ถือว่าเป็นวันแม่แห่งชาติด้วยเช่นกัน
สำหรับในปีนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

ก็มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมความ
สัมพันธ์ของครอบครัวในช่วงเดือนที่
เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งความรัก
ของครอบครัวเช่นนี้ด้วยเช่นกัน การ
สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว
อาจจะไม่จำเป็นต้องแสดงออกด้วย
การซื้อของให้กัน ไปรับประทานอาหาร
อาหารหรู แต่อาจจะร่วมกันทำ
กิจกรรมดี ๆ ในครอบครัวหรือว่าสร้าง

กิจกรรมที่ช่วยเหลือสังคม เพราะใน
ยุคสมัยใหม่ครอบครัวที่มีความเข้ม
แข็งอาจจะเกิดจากครอบครัวที่มี
ความคิดที่จะช่วยพัฒนาสังคมของ
ตนเอง เมื่อมีครอบครัวที่เข้มแข็ง
เท่านั้นจึงจะสร้างสังคมที่ดีได้ และ
ในทางกลับกัน ต้องมีสังคมที่ดีจึง
จะสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งได้ ซึ่ง
ในเดือนนี้ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้

จัดกิจกรรมคอนเสิร์ตจากศูนย์การศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปของสาขาสยามพารากอน ซึ่งในการแสดงครั้งนี้เป็นการรวบรวมความสามารถในหลากหลายวิชา ตั้งแต่ดนตรีไทยไปจนถึงวงออร์เคสตราเยาวชน และวงป๊อปปูลาร์ เป็นการส่งเสริมให้เยาวชนในครอบครัวและสมาชิกท่านอื่นได้มีโอกาสสร้างจุดหมายร่วมกันผ่านการแสดงดนตรี เพราะในการแสดงครั้งนี้ ไม่ได้มีแต่เด็กเท่านั้น แต่ยังประกอบด้วยผู้ใหญ่หลายท่านที่ได้เริ่มเรียนดนตรีผ่านศูนย์การศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปด้วยกัน ภาพบรรยากาศเต็มไปด้วยความสุข เมื่อคนในครอบครัวต่างมาชมคอนเสิร์ต เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังมาเพื่อสนับสนุนและชื่นชมความ

สามารถของครอบครัวอื่นด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการสร้างสังคมที่ดีพร้อมทุกคนต่างให้ความช่วยเหลือ ต่างให้ความยินดีในความสำเร็จของกันและกัน ซึ่งเรื่องเช่นนี้อาจจะไม่สามารถเห็นได้จากการอยู่ร่วมกันของสังคมทั่วไป เนื่องจากมีความซับซ้อนทางด้านอื่น ๆ ผลประโยชน์ที่อาจจะไม่ตรงกัน แต่เมื่อได้เข้ามาเล่นดนตรีในวงเดียวกันแล้ว ทุกคนต่างสร้างจุดหมายเดียวกัน คือ สร้างเสียงดนตรีที่ไพเราะ ต่างลิ้มเรื่องผลประโยชน์ต่าง ๆ ไขว่ข้างหลัง และมุ่งมั่นที่จะทำเรื่องเดียวกันให้สำเร็จ คือ สร้างความสุขให้ผู้อื่นที่มาฟังมาชมการแสดงในวันนั้น ถ้ามองให้ดี เรื่องนี้คือสิ่งที่สังคมยังขาด เพราะเวลาที่ทุกคนเลิกคิดเรื่องผลประโยชน์ แล้วหันกลับมา

คิดแค่สร้างความสุขให้คนอื่น นั่นก็จะทำให้เกิดความสามัคคีในสังคม สร้างสิ่งที่ดีงาม โดยไม่คิดหวังผลตอบแทน เป็นการปลูกฝังทางด้านจิตใจที่ดีให้แก่เยาวชน และเป็นการเตือนสติที่ดีสำหรับผู้ปกครอง

นอกเหนือจากกิจกรรมคอนเสิร์ตแล้ว ทางวิทยาลัยได้จัดเทศกาลการประพันธ์ดนตรีนานาชาติอีกด้วย ซึ่งปีนี้เป็นปีที่ ๑๕ แล้ว โดยเทศกาลดนตรีนี้เกิดจากความตั้งใจจะสร้างสังคมของนักแต่งเพลงไทยให้เกิดความเท่าเทียมและแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ เทศกาลนี้เริ่มต้นจากการเป็นเทศกาลดนตรีนานาชาติที่ไม่ได้ใหญ่โตหรือว่าซับซ้อนอะไร ในตอนเริ่มต้นเป็นเพียงแค่เทศกาลการประพันธ์ดนตรีที่มีความยาวเพียงแค่ ๓ วัน ๒ คืน และมีการจัดคอนเสิร์ต

เพียงแค่ ๒ คอนเสิร์ตเท่านั้น โดยได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลังจากนั้นได้ย้ายไปที่มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยพายัพ ก่อนที่จะย้ายมาที่มหาวิทยาลัยมหิดลตามลำดับ โดยแนวคิดที่จะสร้างเทศกาลดนตรีนี้ให้เป็นโอกาสสำหรับทุกคน ไม่มีใครเป็นเจ้าของ เป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งแนวคิดนี้ก็ยังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ย้ายไปจัดตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงเป็นพื้นที่สำหรับการให้โอกาสในการแสดงสำหรับนักประพันธ์ดนตรีรุ่นต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การสร้างสังคมของนักประพันธ์ดนตรีที่เข้ม

แข็ง ละครึ่งผลประโยชน์ของแต่ละมหาวิทยาลัยไว้ด้านหลัง และร่วมกันสร้างสิ่งที่ดีให้แก่สังคม แบ่งปันความรู้ การสนับสนุนซึ่งกันและกัน เป็นการแสดงให้เห็นว่าสังคมที่คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งจะสามารถสร้างความเจริญให้แก่ทุก ๆ คนในสังคมด้วยเช่นกัน เพราะรูปแบบนี้เป็นเรื่องยากที่จะสร้างให้เกิดขึ้นได้ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะต้องคิดถึงตัวเองและครอบครัวของตัวเองก่อน จนในท้ายที่สุดทำให้มีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความดีงามให้แก่สังคม ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัว ครอบครัวและพวกพ้องเป็นที่ตั้ง ซึ่งเมื่อทำกันไปอย่างต่อเนื่องทำให้ลืมว่าสิ่งสำคัญที่สุดอาจจะไม่ใช่ว่าแค่ให้ตัวเองอยู่รอด แต่เป็นการสร้างสังคมที่ดี เพื่อให้เรามีชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคมนั้น นี้

เป็นการพิสูจน์แล้วว่า ทุกคนที่เป็นนักประพันธ์ดนตรี ที่ช่วยกันสร้างสรรค์ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยให้เกิดขึ้น ต่างเห็นความสำคัญของการสร้างสังคมที่ดีร่วมกัน เพื่อให้วงการนี้เติบโตและมีความสามารถในการแข่งขันกับระดับนานาชาติได้ เพราะเมื่อคิดถึงคนอื่นมาก่อนตัวเอง ก็จะทำให้สังคมเปี่ยมไปด้วยความเห็นอกเห็นใจ และช่วยกันมุ่งสร้างความดีและความสุข

กิจกรรมที่สร้างความสุขก็เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในเดือนสิงหาคมนี้ก็ได้มีการพาเยาวชนและผู้สูงอายุออกแสดงคอนเสิร์ตด้วยกัน ในครั้งนี้ได้ไปแสดงที่อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์ ที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งในวันนั้นเป็นอีกหนึ่งวันที่มีความสุขเป็นอย่างมาก ได้มีการแสดงให้

เห็นความร่วมมือ ความตั้งใจ ของคนต่างอายุ ที่มีจุดหมายเดียวกันที่จะสร้างความสุขให้แก่คนที่มารับบริการของโรงพยาบาล สิ่งที่ไม่ได้เห็นในวันนั้นคือความตั้งใจของคน ตั้งแต่เด็กเรียนที่มาแสดงดนตรี ครูผู้สอน และครอบครัวที่มาด้วยกันให้กำลังใจแก่นักแสดง ซึ่งการคัดสรรบทเพลงที่มาแสดงก็แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะสื่อสารในเรื่องความรักและความร่วมมือในครอบครัว เช่นการสอนนักเรียนตัวเล็กให้ร้องเพลงเกี่ยวกับแม่ เป็นการสอนให้เด็กรู้จักความรักของแม่ผ่านการร้องเพลง ถือเป็นการสร้างให้มีความเข้าใจมากกว่าแค่การท่องจำหรือการสอนด้วยการพูดให้ฟังเท่านั้น เพราะการฝึกซ้อมดนตรีต้องมีการทำซ้ำ ซึ่งเป็นการทำซ้ำแบบไม่น่าเบื่อ

เพราะมีความซับซ้อนมากกว่าการท่องบทความ เป็นการค่อยสอนด้วยการซึมซับผ่านเสียงดนตรี เป็นการสอนที่มีความละเอียดอ่อน สร้างความทรงจำที่ดี และสร้างความตั้งใจที่จะแสดงออกมาให้ได้ดี จึงทำให้เด็กต้องเรียนรู้ข้อความที่ต้องสื่อสารอย่างลึกซึ้ง นอกเหนือจากการที่ได้เรียนรู้แล้ว ยังปลูกฝังจิตสำนึกในการสร้างความคิดให้แก่ผู้แสดง สร้างความสุขให้แก่สังคม เห็นแก่ความสุขของคนอื่นก่อนตนเอง เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม

จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ได้ทำ เป็นภาพสะท้อนส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นการปรับตัวสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่องค์กร สร้างการมีส่วนร่วมในสังคมแบบองค์รวม เพราะเสียงดนตรีมีหน้าที่สร้างความ

สุขให้แก่สังคม ก็ควรต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมโดยรอบได้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่แค่เพียงเล่นดนตรีด้วยทิวี่ของตัวเอง หรือเพียงแค่ความรักในเสียงดนตรีเท่านั้น แต่ควรนำเสียงดนตรีไปสร้างความสุข สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และมีคุณภาพด้วยเช่นกัน

เทศกาลการประพันธ์ดนตรีคลาสสิก ร่วมสมัยนานาชาติแห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒

เรื่อง:
ปวัฒน์ชัย สุวรรณคังคะ (Pawatchai Suwankangka)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางค์ศาสตร์สากล
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Thailand International Composition Festival (TICF) ถือเป็นมหกรรมดนตรีที่รวมนักดนตรีหลากหลายแขนงทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกัน ก่อตั้งขึ้นโดย อาจารย์ ดร.ณรงค์ ปรารงค์เจริญ ปีนี้นับว่าเข้าสู่ปีที่ ๑๕ แล้ว TICF ปกติถูกจัดขึ้นในช่วงเดือนกรกฎาคมหรือสิงหาคมของทุกปี ซึ่งในปีนี้จัดระหว่างวันที่ ๕-๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ในแต่ละวันนั้นล้วน

มีกิจกรรมต่างๆ จากนักประพันธ์เพลงรับเชิญ ไม่ว่าจะเป็น การทำมาสเตอร์คลาส การบรรยาย รวมถึงคอนเสิร์ตในช่วงบ่ายและในช่วงค่ำของแต่ละวันอีกด้วย

การทำมาสเตอร์คลาสจากนักประพันธ์เพลงรับเชิญ จะจัดขึ้นในช่วงเช้าของแต่ละวัน ในปีนี้ นักประพันธ์เพลงรับเชิญ ได้แก่ Deqing Wen, Xiaogang Ye, Chinary Ung,

Melinda Wagner และ ดร.ณรงค์ ปรารงค์เจริญ โดยที่ผู้มีสิทธิ์นำเสนอบทประพันธ์เพลงเข้าร่วมมาสเตอร์คลาส นั้น คือ ผู้เข้าร่วมแข่งขันการประพันธ์เพลงทั้งหมด ๖ คน ที่ผ่านการคัดเลือกมาจากทั้งหมดรวม ๒๐๐ คน จากกว่า ๖๐ ประเทศทั่วโลก ซึ่งในปี นี้ ผู้ถูกคัดเลือกผ่านเข้ารอบสุดท้าย ทั้ง ๖ คนนั้น มาจากหลายประเทศด้วยกัน ได้แก่ อิหร่าน สหรัฐอเมริกา

การไหวตและตัดสินคัดเลือกผู้ชนะ ซึ่งผลการตัดสินปรากฏว่า รางวัลชนะเลิศตกเป็นของนักประพันธ์เพลงชาวฮ่องกง ชื่อว่า Chun-hay SHING ซึ่งได้รับโล่รางวัล Rapee Sagarik Composition Prize รวมถึงเงินรางวัลจำนวน ๑,๕๐๐ เหรียญดอลลาร์สหรัฐ

ในส่วนของการบรรยาย ทาง TICF ได้มีการเปิดให้เข้าฟังการบรรยายทุกวันในช่วงเทศกาล โดยได้เชิญนักประพันธ์เพลงรับเชิญมาบรรยายเรื่องเกี่ยวกับวิธีการและเทคนิคการประพันธ์เพลง เสนอดตัวอย่างบทประพันธ์เพลงต่าง ๆ กัน การสาธิตและการบรรเลงเพลงในยุคสมัยใหม่เป็นต้น หัวข้อการบรรยายนั้นก็นับว่าน่าสนใจมาก เพราะนอกเหนือจากการบรรยายเกี่ยวกับบทเพลงคลาสสิกแล้ว ยังได้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพลงและนักประพันธ์เพลงในประเทศต่าง ๆ รวมถึงการทำมาสเตอร์คลาสให้นักเรียนและนักศึกษาวิชาปฏิบัติ

ฮ่องกง ฟิลิปปีนส์ และแคนาดา โดยทั้ง ๖ คน มีโอกาสได้นำบทเพลงของตนเองมาทำมาสเตอร์คลาสกับนักประพันธ์เพลงรับเชิญทุกคนในแต่ละ

วัน รวมถึงมีคอนเสิร์ต ๑ คอนเสิร์ต โดยเฉพาะสำหรับทั้ง ๖ คนนี้ ทั้งนี้เพื่อให้คณะกรรมการ นักดนตรี และผู้ชม ได้เข้าร่วมฟังและมีส่วนร่วมใน

โดยศิลปินรับเชิญจากทาง TICF ด้วย นอกจากนั้น ปีนี้เป็นปีแรกที่ทาง TICF ได้มีการเปิดรับสมัครนักดนตรีจากภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ให้มาร่วมแสดงบทประพันธ์ร่วมสมัยในเทศกาลนี้อีกด้วย นับว่าเป็นการเปิดกว้างในด้านความหลากหลายทางดนตรีร่วมสมัยเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ร่วมเข้าฟังการบรรยายได้ความรู้ความเข้าใจในดนตรีรูปแบบนี้อย่างเต็มเปี่ยม

ในช่วงเวลาทั้งหมด ๖ วันของงานเทศกาล ได้มีการแสดงคอนเสิร์ตทั้งหมด ๑๐ คอนเสิร์ตด้วยกัน โดยใน ๑๐ คอนเสิร์ตนี้ มีความหลากหลายต่าง ๆ กัน ไม่ว่าจะเป็น บทเพลงบรรเลงเดี่ยว บทเพลงรวมวงเล็ก บทเพลงรวมวงใหญ่ บทเพลงจากวง Mahidol Wind Orchestra จนกระทั่งคอนเสิร์ตวันสุดท้ายของงาน ซึ่งเป็นการบรรเลงบทเพลงออร์เคสตราโดยวง Thailand Philharmonic Orchestra (TPO)

คอนเสิร์ตเปิดเทศกาลนี้โดยวง TPO นับว่าเป็นคอนเสิร์ตที่โดดเด่นและใหญ่ที่สุดของงานประจำเทศกาลในปีนี้เป็นคอนเสิร์ตสุดท้ายของเทศกาล ซึ่งบรรเลงในวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เวลา ๔ โมงเย็น ที่มติดลสิทธาคาร โดยวง TPO ภายใต้การอำนวยการเพลงของ Kyle Pickett วาทยกรชื่อดังจากสหรัฐอเมริกา ที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ มากมาย โดยปัจจุบัน ท่านเป็นผู้อำนวยการดนตรีและเป็นวาทยกรให้วง Topeka Symphony Orchestra และวง Springfield Symphony Orchestra อีกด้วย

ผลงานการประพันธ์ที่เล่นโดยวง TPO ช่วงเย็นวันนั้น ล้วนเป็นบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราของนักประพันธ์เพลงรับเชิญสำหรับงาน TICF ในปีนี้ทั้งสิ้น เริ่มด้วยเพลง Raging Fire for Orchestra ประพันธ์โดย อาจารย์ ดร.ณรงค์ ปรารงค์ เจริญ คณะบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

ต่อด้วยเพลง Variations of a Rose ประพันธ์โดย Deqing Wen อาจารย์สอนด้านการประพันธ์เพลงจาก Shanghai Conservatory of Music และผู้อำนวยกาการศิลป์ของ Shanghai New Music Festival ก่อนจะจบครั้งแรก ส่วนครึ่งหลังของงานคอนเสิร์ตเริ่มด้วยเพลง The Backyard of the Village ประพันธ์โดย Xiaogang Ye ต่อด้วยบทเพลง Grand Spiral for Orchestra ประพันธ์โดย Chinary Ung และคอนเสิร์ตได้ปิดท้ายลงด้วยเพลง Proceed, Moon: Fantasy for Orchestra ประพันธ์โดย Melinda Wagner ซึ่งเป็นอาจารย์สอนด้านการประพันธ์เพลงที่ Julliard School of Music

ผลงานการประพันธ์เพลงจากศิลปินรับเชิญทุกท่านนั้น มีความน่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ในแต่ละบทเพลงเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเพลง Raging Fire for

Orchestra ของอาจารย์ ดร.ณรงค์ ปรารักษ์เจริญ และเพลง Proceed, Moon: Fantasy for Orchestra ของ Melinda Wagner เนื่องด้วยผู้เขียนมีความคิดเห็นส่วนตัวว่า เป็นบทเพลงที่สื่อถึงสัจธรรมของชีวิตได้เป็นอย่างดี บทเพลงของ Melinda Wagner นั้น ตัวผู้เขียนมีโอกาสได้ไปฟังผู้ประพันธ์พูดถึงเรื่องราวและเบื้องหลังเกี่ยวกับบทประพันธ์เพลงนี้ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากบทละครเรื่องราวตรินิมีตกลางคิมหันต์

ของ Shakespeare ผู้แต่งยังได้กล่าวไว้อีกว่า ตอนที่ประพันธ์เพลงนี้ ไม่ได้เขียนดนตรีที่เลียนแบบภาพเหตุการณ์ในบทละครใด ๆ แต่เห็นงานชิ้นนี้เปรียบเสมือน Abstract ของใครบางคน เดินทางไปมาในที่แห่งหนึ่ง และเห็นความเป็นจริงของชีวิตว่า ทุกคนนั้นได้เดินทางไปมามากมายในการมีชีวิตบนโลกใบนี้ แต่เมื่อดนตรีเลือนหายก็เปรียบเสมือนผู้คนที่ย่อยราตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสะท้อนชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันที่มี

รสชาติของชีวิตต่าง ๆ กัน ทั้งความสุข ความทุกข์ เรื่องราว ความสูญเสียต่าง ๆ โดยเฉพาะตัวอย่างจากประสบการณ์ชีวิตของผู้แต่งเอง นั่นก็คือ เมื่อตอนที่สูญเสียมารดาไป ในระหว่างที่ประพันธ์เพลงนี้

ส่วนความน่าสนใจของบทเพลง Raging Fire for Orchestra คือ สีสัน เรื่องราว และการใช้เครื่องดนตรีที่เป็นแรงบันดาลใจต่อความหมายของบทเพลงนั้น ๆ คำอธิบายเกี่ยวกับเพลงซึ่งปรากฏในเล่มสุจิตร์ได้กล่าวไว้ว่า

“ในบรรดาสิ่งที่มีมนุษย์ค้นพบนั้น ไฟ คือ สิ่งที่เป็นอันดับต้น ๆ และเป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตของมนุษย์ ไฟเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในระบบนิเวศบนโลกใบนี้ มนุษย์เรานั้นได้เรียนรู้ในการควบคุมไฟ ไม่ว่าจะเป็นสำหรับด้านการกระจายทางภูมิศาสตร์ ด้านนวัตกรรมทางวัฒนธรรม และด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมศาสตร์ ไฟได้มีบทบาทในชีวิตมนุษย์ทุกคนทั่วโลก ในยุคโบราณนั้น ไฟ

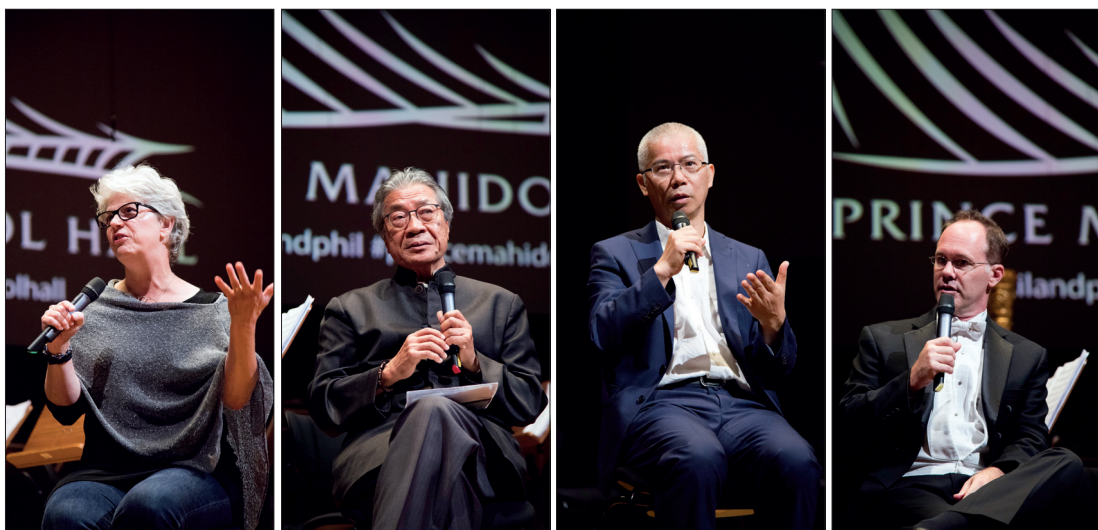
แสดงให้เห็นถึงความมีอำนาจ ผู้ใดควบคุมไฟได้ ก็เหมือนดังควบคุมอำนาจได้เช่นกัน มีพิธีกรรมทางศาสนามากมายที่เกี่ยวข้องกับไฟ ในตำนานนั้น มีพระเจ้าที่เกี่ยวข้องกับไฟหลายองค์ด้วยกัน มนุษย์เรานั้นได้นำผลประโยชน์จากไฟมาเอื้อหนุนในพิธีกรรมทางศาสนา ขณะเดียวกัน

ยังรวมถึงนำมาใช้เพื่อเป็นอาวุธการทำลายอย่างหนึ่งอีกด้วย

บทประพันธ์ Raging Fire ได้แรงบันดาลใจมาจากความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับไฟ มันสามารถให้ความอบอุ่นแก่มนุษย์ได้ แต่ในขณะเดียวกันนั้นก็เป็นสิ่งอันตรายเช่นกัน ขึ้นอยู่กับวิธีการใช้ของมนุษย์เรา

เปรียบกับการทำสมาธินั้น ถ้าในจิตใจของเรามีแต่ความเร่าร้อน เราก็จะไม่สามารถหาความสงบได้เลย ทางกลับกันทางด้านแรงจูงใจ ถ้าเรามีไฟในการทำงาน จะเป็นการขับเคลื่อนในทางที่ดีมากขึ้น

บทประพันธ์นี้ เริ่มบรรเลงโดยวงออร์เคสตราเต็มวง เสมือนเปลวไฟที่

ลูกโหมที่มีพลังไม่สิ้นสุด บทเพลงได้
สื่อถึงความหมายสองแนวคิดที่ต่าง
กัน ระหว่างความร้อนของไฟที่ทำลาย
ล้าง กับความอบอุ่นที่จำเป็นสำหรับ
ชีวิตมนุษย์ ช่วงท่อนช้าในตอนกลาง
ของเพลง สื่อให้เห็นถึงสมาธิอันสงบ
แต่กระนั้นก็ตาม ไฟได้มาเป็นสิ่งขัด
ขวางความสงบภายในในที่สุด

ช่วงตอนจบ บทประพันธ์ได้

แสดงให้เห็นถึงพลังอันยิ่งใหญ่ของ
ไฟที่ทำลายล้างโลก ซึ่งผู้ที่อยู่รอด
แล้วนั้น จะพบแต่ความเย็น ความ
สงบสุข ในท้ายที่สุด”

ถึงแม้ว่าชื่อทางการของเทศกาล
คือ เทศกาลการประพันธ์ดนตรีร่วม
สมัยนานาชาติแห่งประเทศไทย แต่
ทั้งนี้ทั้งนั้น ผู้เข้าร่วมบรรเลง ผู้เข้า
ร่วมบรรยาย และแม้แต่ผู้เข้าร่วม

สัมมนา รวมถึงผู้ชมนั้น ไม่ได้จำกัด
เฉพาะนักประพันธ์เพลงเท่านั้น แต่
ยังได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักดนตรีใน
ระดับนานาชาติ นักอำนวยการเพลง นัก
ดนตรีศึกษา นักศึกษาด้านดนตรี หรือ
แม้กระทั่งบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ
ทางด้านดนตรีร่วมสมัยอีกด้วย จึง
ถือได้ว่า TICF เป็นแหล่งรวมและเผย
แพร่องค์ความรู้ด้านดนตรีคลาสสิก
ร่วมสมัยสู่สาธารณชนได้อย่างกว้าง
ขวางและมีคุณภาพมากที่สุด

สำหรับงาน TICF ในปีหน้า
จะมีขึ้นที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล เช่นเคย
โปรดติดตามข่าวสารได้ที่เว็บไซต์
ของวิทยาลัย หรือที่ Facebook
Page “Thailand International
Composition Festival - TICF”

ปรากฏการณ์ดนตรีพื้นบ้านในเพลง “Chip ‘n’ Dale” ของ Walt Disney

เรื่อง:
นริศรา ศักดิ์ปิณฑุโรจน์ (Narisara Sakpunjachot)
ต้นตระกูล แก้วหย่อง (Tontrakul Kaewyong)
นักศึกษาหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาดนตรีปฏิบัติและการสอน)
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

จากเหตุการณ์เพลงฮิตติดหูคนทั่วประเทศไทยเมื่อช่วงปลายเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา เพลงสั้น ๆ ที่มีความยาวเพียง ๑๓ วินาที สอดแทรกอยู่ในการ์ตูนมิกกี้เมาส์ ตอน Our Floating Dreams ของค่ายใหญ่ Walt Disney ในฉากการปรากฏตัวของสองกระรอกชิปมังก์ ‘ชิพ’ กับ ‘เดล’ (ซึ่งหลายคนเพิ่งรู้จักจากเพลงนี้ว่าทั้งสองเป็นพี่น้องกัน!) ไม่น่าเชื่อว่าจะส่งผลกระทบได้มากถึงเพียงนี้ มีการวิเคราะห์กันต่าง ๆ นานา เพื่อหาเหตุผลว่า ทำไมเพลงนี้จึงทำให้เกิดอาการ ‘Earworm’ (อาการเพลงติดหูที่จะวนเวียนอยู่ในหัวเราทั้งวันทั้งคืน) ก่อนที่จะมีการเปิดเผยต่อมาว่า แท้จริงแล้วผู้ที่นิรมิตให้เพลงนี้เกิดขึ้น คือหนุ่มคนไทยที่เติบโตในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่วัยเยาว์ นามว่า ‘ควินซี สุรสมิติ’

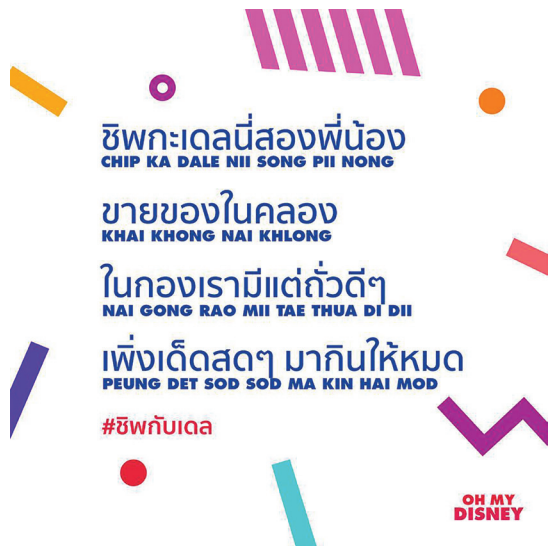
ควินซีได้ให้คำอธิบายถึงที่มาของเพลงชิพกับเดลไว้ในหลาย ๆ สำนักข่าวออนไลน์ โดยเขาได้บอกว่า แท้จริงแล้วเขาเป็นเพียงผู้เขียนเนื้อเพลงและคนร้อง และมีนาย Christopher Wills ผู้เป็น Music Director เป็นผู้แต่งดนตรี และจากการบอกเล่าถึงแนวคิด (Idea) และแหล่งข้อมูล (Reference) ที่นำมาเป็นต้นแบบและแนวทางเพื่อแต่งเพลงเพลงนี้ขึ้นมา ก็ได้ห่างไกลไปจากที่ผู้เขียนคาดคะเนไว้ นั่นคือ เพลงลูกทุ่ง เพลงหมอลำ!

ในความเป็นจริงแล้ว นี่ไม่ใช่เรื่องที่เกินความคาดหมายของใครหลาย ๆ คน เมื่อฟังจากเสียงที่คล้ายกับเสียงพิน แคน หรือระนาดเอก ที่เคล้าคลอไปกับเสียงร้อง จุดมุ่งหมายคือเพื่อให้เพลงเพลงนี้สื่ออารมณ์ความรู้สึกใกล้เคียงบรรยากาศประเทศไทยในยุคเก่ามากที่สุด ซึ่งควินซีเองก็ได้เปิดเผยว่า เขาก็ได้เปิดตัวอย่างหนึ่งเรื่อง ‘ฟ้าทะลายโจร’ ให้กับ Christopher ดู เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเมืองไทยอีกด้วย

ควินซีได้ให้บทสัมภาษณ์ไว้กับ a day magazine ในเรื่องของท่วงทำนอง ซึ่งเป็นจุดเดียวกับที่ผู้เขียนเองสังเกตเห็น นั่นคือ นักดนตรีชาวตะวันตกโดยส่วนใหญ่แล้วไม่สามารถแยกท่วงทำนองที่สร้างจากกลุ่มเสียง ๕ เสียงหรือ Pentatonic Scale ได้ว่าเป็นทำนองจากวัฒนธรรมใดในเอเชีย เนื่องจากหลาย ๆ วัฒนธรรมจากแต่ละประเทศในเอเชียนี้มีท่วงทำนองที่คล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ‘ส่าเนียง’ ของวัฒนธรรมดนตรีไทย-ลาว (หรือภาคอีสานของไทย) และจีนเองก็ยิ่งมีความใกล้เคียงกันมาก ซึ่งควินซีได้บอกว่า ขณะที่เขากับ Christopher ทำดนตรีด้วยกัน บางช่วงควินซีก็ต้องบอก Christopher ว่า ถ้าทำนองเป็นแบบนี้ จะทำให้การออกเสียงเหมือนภาษาจีนมากกว่า จึงต้องดัดแปลงทำนองอีก กระนั้นในดนตรีประกอบที่ปรากฏในการ์ตูนทั้งหมดก็ยังมียบางช่วงที่ผู้เขียนจับได้ว่ายังมีทำนองคล้ายกับส่าเนียงจีนอยู่ แต่ก็ไม่ได้มากนักไม่หลงเหลือกลิ่นอายสำเนียงของดนตรีไทย มองอีกมุมหนึ่งก็สามารถตีความว่าเป็นการแสดงถึงความหลากหลายของวัฒนธรรมที่รวมกันในชุมชนตลาดน้ำของยุคนั้นก็เป็นไปได้เช่นเดียวกัน

หลังจากที่หลายต่อหลายคนนึกสนุกนำเพลงนี้ไป Cover จนเกิดเป็นเพลงชิพกับเดลเวอร์ชันต่าง ๆ มากมาย เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ทางเฟซบุ๊ก Oh My Disney Asia ก็ได้โพสต์เนื้อเพลงแบบเป็นทางการออกมาให้ทุกคนได้นำมาร้องกันอย่างถูกต้องโดยไม่ต้องคาดเดากันเองอีกต่อไป ในขณะเดียวกันก็

ทำให้เราเห็นความพิเศษของเนื้อเพลงว่าจะไรกันที่ทำให้เพลงเพลงนี้ติดหูและสามารถร้องตามได้ทันที ทั้ง ๆ ที่อาจจะฟังเพียงไม่กี่ครั้ง (แม้จะร้องแบบคลำ ๆ เนื้อเพราะฟังไม่ออกก็ตาม)

สิ่งแรกที่เราเห็นได้ชัด คือ ความ ‘ซ้ำ’ ของประโยคเพลง หากพิจารณาในส่วนของเนื้อเพลง เราจะพบสัมผัสสระที่คล้องจองกันต่อเนื่องในแต่ละประโยค

หรือคำซ้ำ

รวมถึงประโยคของทำนอง (Melody) ที่เป็นลักษณะ Motif เดียวกัน และถูกนำมาวางเรียงซ้ำ ซ้ำ และซ้ำไปตลอด ตั้งแต่ประโยคแรกถึงประโยคสุดท้าย

เมื่อทั้งสองอย่างนี้มาอยู่ควบคู่และดำเนินไปด้วยกัน ในระยะเวลาที่มีเพียง ๑๓ วินาที จึงไม่มีความจำเป็นใดเลยที่ต้องอาศัยการฟังเป็นสิบบรอบเพื่อให้จดจำเนื้อเพลงได้ หลักการนี้ผู้เขียนมองว่าคล้ายกับเพลงร้องเล่นของเด็ก ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กสามารถร้องตามได้โดยไม่ต้องท่องจำ คือ ต้อง ‘ง่าย’ และ ‘ไม่ซับซ้อน’

อีกเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับเพลงนี้เห็นจะเป็นเรื่องดนตรี

การที่ทั้งสองเลือกใช้หมอลำเป็นต้นแบบ อาจเป็นเพราะลักษณะของทำนองหมอลำมีความสนุกสนาน เข้าถึงได้ง่าย ดัดหูเร็ว นอกจากนี้ เอกลักษณะที่สำคัญของทำนองหมอลำ คือ จังหวะยก หรือการเน้นจังหวะยก (Syncopation) ซึ่งจังหวะที่ทีมงานได้นำมาใช้มีความใกล้เคียงกับจังหวะ ‘เซ็ง’ (จังหวะกลองที่ใช้ในดนตรีของขบวนแห่ประเพณีต่าง ๆ ของอีสาน อาทิ เซ็งบังไฟ เซ็งนางแมว ยังเป็นจังหวะที่ใช้ประกอบการแสดงพื้นบ้านอีสานและประกอบจังหวะหมอลำ เช่น ลำเต้ย ลำเพลิน และลำซิ่งอีกด้วย) ซึ่งจังหวะเซ็งนี้เองที่เป็นสิ่งส่งเสริมทำให้เพลงเกิดความน่าสนใจ สร้างความสนุกสนานครั้นครั้ง ที่ไม่ว่าใครได้ยินก็ยังรู้สึกติดใจไปด้วยกัน

ในส่วนของทฤษฎีดนตรี เรื่องของอัตราจังหวะ โดยปกติแล้วส่วนใหญ่เพลงไทยรวมไปถึงเพลงไทยพื้นบ้านจะมีอัตราจังหวะ ๒/๒ ๒/๔ ๔/๔ ขึ้นอยู่กับประโยคของคำร้องและทำนอง ถือเป็นจังหวะพื้นฐานปรกติ แต่หากต้องการเน้นคำร้องหรือทำนองเพื่อให้เกิดความโดดเด่นมากขึ้น จึงต้องนำอัตราจังหวะที่ต่างไปจากเดิมเข้ามาผสม เมื่อลองวิเคราะห์เพลงซึฟกับเดลอออกมาเป็นโน้ต เราจึงเห็นว่าอัตราจังหวะเป็น ๔/๔ ก่อนจะเปลี่ยนเป็น ๓/๔ หมายความว่า หากฟังเดิน ๆ อาจไม่รู้สึกละไร แต่ถ้าดูโน้ตเมื่อไรก็จะรู้ได้ทันทีว่าไม่ใช่จังหวะและการดำเนินทำนองที่ปรกติ

เรียกได้ว่า ในความธรรมดาที่ดูเหมือนจะไม่มีอะไรของเพลงนี้ ได้ชุกซ่อนความไม่ธรรมดาไว้อยู่ไม่น้อย

โดยอัตราจังหวะที่มีการสลับไปมานี้ ยังพบได้บ่อยในหมอลำประเภทลำกลอน ลำซิ่ง เรียกลักษณะอาการนี้ว่า การลัดจังหวะ เมื่อมองเทียบกับในเพลง จังหวะห้องที่เป็นอัตราจังหวะ ๓/๔ เป็นการลัดจังหวะคำร้องและทำนอง ส่งผลให้ตรงจุดนั้นเกิดความโดดเด่น อาจมีความเป็นไปได้ว่า ทั้งสองก็ได้รับอิทธิพลในส่วนนี้มาจากจังหวะของหมอลำดังกล่าวด้วยเช่นกัน

เมื่อมองย้อนกลับมาในเรื่องของสีสัน (Tone Color) ของเสียงที่เกิดขึ้น สิ่งที่สื่อให้คนฟังสัมผัสได้ว่าได้รับอิทธิพลมาจากหมอลำนอกจากเสียงกีตาร์ที่แทนเสียงพิน เสียงออร์แกนแทนเสียงแคน เสียงเครื่องดีที่อาจจะเสียงเป็นเสียงแทนโปงลางหรือระนาด ยังมีในส่วนของเครื่องประกอบจังหวะที่ใช้เสียงกลองยาว เสียงฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ และที่มีความโดดเด่นอย่างชัดเจน คือ ทำนองเบส นับว่าบ่งบอกถึงความเป็นทำนองเบสหมอลำได้ดียิ่ง

เพลงชีพกับเดล นอกจากจะกลายเป็นกระแส (Viral) ที่เรียกความสนใจของผู้คนในสังคมไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง เรายังได้เห็นการเคลื่อนไหวของคนในแวดวงดนตรีที่ช่วยกันออกมามีวาทะที่เพลงนี้ ทั้งในระดับต้น-เล็ก หนา-บาง ต่างกันไปตามแต่แนวทางของแต่ละคน ส่งผลให้คนภายนอกวงการดนตรีในปัจจุบันเองก็ได้รับรู้และเกิดความสนใจในเรื่องของดนตรีกันมากขึ้น แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนและอาจจะมียกหลายคนมองเห็น คือ เรื่องของปรากฏการณ์ดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้านที่มีบทบาทต่อสังคมปัจจุบัน และการตีความจากชาวตะวันตกที่มีต่อดนตรีของไทย ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงอนาคตที่ผู้เขียนมีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า วงการดนตรีของไทยจะเติบโตขึ้นอีกไม่น้อย

The musical score is for the song "เพลงคนใจดี" (Song of a Good Heart). It features a variety of instruments and a vocal soloist. The score is written in 4/4 time and includes a key signature of one flat (Bb).

The instruments and their parts are:

- Drum:** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- Percussion:** Adds texture with a mix of quarter and eighth notes.
- Cymbals:** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- Wood Blocks:** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- Electric Guitar:** Plays a mix of quarter and eighth notes, often with a sustain effect.
- Electric Bass:** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- Soprano Solo:** The vocal part, featuring a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are in Thai: "อิพิ ทะ เตล... ปี่ สอง พี่ น้อง... ชาย ของ ไน คอลอง ไน กอง เรา มี แต่ ตัว ดี ดี... เพิ่ง".
- Piano:** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- กลอง (Gong):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- ฆานเล็ก (Small Gong):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- ฆานใหญ่ (Large Gong):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- กรับ (Gong):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- กีตาร์ (Guitar):** Plays a mix of quarter and eighth notes, often with a sustain effect.
- เบส (Bass):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.
- ร้อง (Singer):** The vocal part, featuring a mix of quarter and eighth notes. The lyrics are in Thai: "เก็บ สด สด... มา กิน ให้ นมด".
- เครื่องดนตรี (Musical Instruments):** Provides a steady rhythm with a mix of quarter and eighth notes.